

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2198

гр. София, 13.03.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в закрито заседание на 13.03.2023 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Деница Митрова**

като разгледа дело номер **1502** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 2593 от 20.01.2023 г. и вх. № 6401 от 15.02.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Б. П. З., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника адв. К. Ч. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.2, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 22 от 10.01.2023 г., издадена от младши автоконтрольор при РУ/С. Б. при Областна дирекция на вътрешните работи (ОДМВР) – Б., с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка “временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“. Делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 22.03.2023 г.

На 10.03.2023 г. по делото е постъпила молба от жалбоподателя с искане по чл. 166, ал.2 вр. ал. 4 АПК с искане да се спре допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна № 22 от 10.01.2023 г., издадена от младши автоконтрольор при ОДМВР Б., с която спрямо жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП – „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“. В молбата е посочено, че за Б. З. ще настъпят сериозни материални вреди, тъй като същият ходи на работа, полага грижи за семейството си и в случай, че остане без СУМПС ще настъпят сериозни последици за нея. Посочва се, че издадената ПАМ пречатства жалбоподателя да изпълнява трудовите си задължения като футболист на ФК „В. – С.“, за което представя Удостоверение, издадено от [община]. Подчертава се, че оспорващият, за да осъществява задълженията си, пътува за футболните срещи, в които участва,

поради което му е необходимо да притежава валидно СУМПС и да управлява МПС. На следващи място се инвокират съображения, че същият полага грижи на своя чичо, който е с призната нетрудоспособност и е инвалид, за което ангажира ЕР на ТЕЛК. Грижите към родственика се изразяват в съпровождането на последния в различни болнични заведения, което е свързано с превозването му.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай липсват данни ПАМ въз основа на какъв акт е издадена . В самата заповед са описани нечетливо фактическите установявания, които са мотивирали органа да я издаде, както и че нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП. Видно от представената Докладна записка (л.19) е извършена проверка на 10.01.2023 г. около 21, 15 часа срещу бензиностанция О. в [населено място], когато е спрял лек автомобил БМВ, с водач Б. П. З.. Направена му е проверка за алкохол, която е отрицателна и след която лицето е отказало да бъде изследване за наркотици. Част от административната преписка е и писмено обяснение (л. 23), дадено от жалбоподателя на 10.01.2023 г., в което същият обяснява, че „Поради това, че съм спортист и взимам хранителни добавки за възстановяване, се притесних и поради това отказах да бъда тества. По принцип съм... (не се чете) спортист и никога не съм употребявал подобни неща, дори и алкохол“.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Към депозираното искане са ангажирани доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице

основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ са подкрепени с писмени доказателства, поради което водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Водим от горното, Административен съд – София-град, III отделение, 8 състав

#### О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 22 от 10.01.2023 г., издадена от младши автоконтрольор в РУ/С. Б. при ОДМВР Б., с която спрямо Б. П. З. е приложена принудителна административна мярка “временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП (доп., бр. 77/2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), съгласно който решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за прилагане на ПАМ от вида на изброените в чл. 172, ал. 1 ЗДвП не подлежат на обжалване, както и предвид характера на връзката между главното производство и акцесорните му, настоящия акт е окончателен.

#### СЪДИЯ: